

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hétfőn, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISÁRUSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KYADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összeget valamint a kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaszadva.

TARTALOM. Dohányárusok egyesületének céljairól. — Piszkos konkurrenzia. — Havana és a cubai forradalom. — Vegyesek. — Hirdetések.

Dohányárusok egyesületének céljairól.

Látván azon nagy érdeklődést, melyely számtalan vidéki nagyárus ezen eszmét felkarolta, mi is idején találjuk, miszerint, hogy ezen eszmevel bővebben foglalkozzunk, mivel emez eszme mindenkinél méltánylásra talál, a ki a dohányárusok ügyével foglalkozni hivatva van. Mi azonban úgy látjuk, hogy egy ily egyesület céljairól nincs mindenki helyesen értesülve, miután számtalan levelet intéztek hozzánk e tárgyra vonatkozólag, melyek a legkeptelenebb nezetekkel vannak teli

A ki azt hiszi, miszerint egy ily egyesület csak semmitmondó napi kérdésekkel foglalkoznak, az nagyban csalódnék. Az eszme már eddig is csak azért nem talált elég méltánylásra, miután a komolyabb elemek is ezen eszmet nem vették eléggé komolyan.

Ezen egyesület célja első sorban társadalmi tekintetekben is emelné a dohányárusok niveauját. Mai napig t. i. dohányáru szakma, mint minden egyéb kereskedelmi ágánál megvan, nem letezik. Nem tudjuk, vajjon a fűszer és játékszer kereskedő is ide tartozik, ha a m. kir. államkincstár áruait árusítja; sőt több vidéki nagyárus ez üzletet csak melléküzletnek tekinti. Ez nagy nyomás az egész szakmára nevezve és visszahat gyakran azokra is, a kik minden erejükkel üzletük fellendülésén vannak. A vasárnapi munkaszünetet is csak azon árusok kívánják, kik a dohányelárusítást csak mint melléküzletet üzik.

Igy tehát felmerül a kérdés, vajjon ki alkalmas az említett egyesületi tagságra? Ezen kérdésre elég világosan és röviden felelhetnénk, de mégis a legnagyobb elővigyázattal vagyunk kénytelenek ezt megeselekedni. A vidéki nagyárusok közül igen kevés van azon helyzetben, hogy tisztán csak azzal foglalkozzék, miután üzletéből annyi haszna nincs, hogy abból megélhetne. Igy tehát kénytelen mással is foglalkozni. Most már az a kérdés, vajjon mivel is foglalkozik igazán komolyan? Ezen egyesület tagja, véleményünk szerint, csak az lesz, a kit ezen szakma minden fázisa érdekel.

Ugyanígy van ez a kisárusoknál is. Csak az lesz az egyesület tagja, a ki, mint mint igazi üzletember, törődik is üzletével. Az a régi nézet, hogy burnót, szívart, a legkisebb gyerek is tud eladni, elavult és rosznak bizonyult. Hisz, aki ma legalább is kereskedelmi routine nélkül kezdene ily üzletet, az csufosan tönkre is menne.

Az egyesület célja lenne tehát, a nagy- és kisárusok azon elemeit, kik üzletükkel komolyan foglalkoznak, egy-szerre egészszé olvasztani össze. Egy ily egyesület aztán áldásosan működhetik, miután az egyesek ösztörekvese lehetővé teszi a legnagyobb dolgok kivitelét. Ha ma a m. k. p. ü. miniszterium valamely rendeletet hoz, ki áll jót azért, hogy az az összes dohányárusok jóletére van? nem könnyen lehetséges, hogy valamely intézkedés az egyiknek árt, a másiknak használ? Legekessebb bizonyíték erre vonatkozólag a vasárnapi munkaszünet s hozhatnánk föl még sok, igen sok ily példát.

Az egyesület foglalkoznak tehát minden ilyes intézkedéssel, mely felkarolandó vagy ha ártalmas hatása, hát eltörölendő.

Ha azonban már jóelőre egyresze a dohányárusoknak azt hiszi, hogy ez alapítandó egyesület kicsinyes kérdések megoldásával foglalkozik, akkor jobb lesz, ha azok az egyesülettől távol tartják magukat. Ha pl. valaki nem kap világos szívart, vagy pedig a szállított áru utközben az esőtől megázott, ez reá nézve igen sajnálatos körülmény, de a többséget nem igen érdekli.

Egy egyesületnek csakis akkor van célja, ha az összeseket érdeklő dolgokkal foglalkozik.

Másodsorban következnek csak azon dolgok, melyeket azért kell kivívni, hogy árusok könnyebben boldoguljanak. Nem ritkán t. i. halljuk említeni azon eszmét, miszerint t. i. az egyesülettel egy bank is legyen egybekötve, mely a szegényebb osztálynak olcsó kölcsönöket adna s így segítségére lenne. Istenem! milyen szép is lenne ez! valóban gyönyörű lenne! Sok nyomort enyhítene ez bizonyára, de, bocsánat a gondolatért is, véleményünk

szerint csakis olyanok fognak ebben résztvenni, kik kölcsönt vesznek föl, de hát hol vannak azok, a kik a pénzt adják?

Ezért hagyjuk ez eszmét akkora, mikor már egy erős egyesületünk van, akkor meglátjuk majd, vajjon gondolhatunk-e egyáltalán erre.

Ezzel részletesen foglalkoztunk volna e tárggyal s nem kételkedünk benne, hogy ez eszme visszhangra fog találni minden valódi dohányárusnál. Hogy pedig celunkat kivisszük, abban erősen hiszünk, már csak azért is, hogy, mivel egy ily egyesületre égető szükség van. Igy bizalommal várjuk azon időpontot, midőn a nagyárusok megtartják összejövetelüket, a mit már igen sokan oly régóta sürgetnek. Ezen összejövetelen majd elvállik, vajjon már itt van-e az ideje az egyesület alapításának, vagy meg mindig cél nélkül várakozzunk?

Piszkos konkurrenzia.

Ism-telve azon helyzetbe vagyunk, hogy a dohányárusokat figyelmeztessük egy oly dologra, mely annyira természetes, hogy első pillanatra azt hisszük, miszerint nem is érdemes róla beszélni. Ugy hisszük t. i., hogy a dohány és szívart, valamint a bélyegárúk eladása konkurrenziait nem tür. Továbbá ugy hisszük, a dohányárus első tudnivalója, hogy áruait olcsóbban vagy drágábban nem árusíthatja. Nem csak el van tiltva ezen eljárás, de sőt minden egyes esetben az elárusító engedély megszüntetését vonja maga után, ha ily piszkos konkurrenziaival foglalkozik. Több eset jutott fülünkhöz, a mikor is a dohányárus a bevásárló szolgának, praktiksának, pinczérnek vagy cselédnek a törvény kijátszásával a hó leteltekor ajándékot vagy a bevásárolt áruból bizonyos proviziót ad. Ezeu eljárást oly skandalózusnak és piszkosnak találjuk, hogy jellemzésére nem találunk szót. Az elárusító ilyenkor feledí, hogy ezáltal az áru értékéből veszít és a vevőt is corrupálják ezáltal. Ha már annyira vagyunk, hogy valamely áruval szaladgálni kell fűhöz-fához, akkor legalább a m. kir. kincstár áruait hagyjuk

ki e piszkos játékból, mivel ezt ezen eljárás csak lealacsonyítja.

Eljött az idő ime, hogy belássák a dohányárusok, miszerint oly árujok van eladásra, mely nem tűri, hogy lealacsonyítsák. Már 30 év előtt is büszke volt mindenki, ha a kincstár áruit árusíthatta, de eszébe sem jutott volna, hogy vevőinek borraivalót adjon üzlete előmozdítása miatt. ŰNevetséges, ha arra gondolunk, mily kevés üzletismeret kell ahhoz, hogy ily módon nagyobbsituk a forgalmat.

Vajjon nem tudják-e ezen emberek, hogy a bérösszeg is a forgalomtól függ? Hol van hát a tiszta haszon? A vevőnél.

Egy konkurrenzia ajánlatos e teren, t. i. az előzekeny kiszolgálás által kell a vevőt magunkhoz szoktatni. Valamint ha módjában áll az árusnak, tartson nagy készletet raktáron, hogy pl. mindig száraz szivarja legyen. Ez oly konkurrenzia, melyet mindenki jónak talál. De az előbb említett konkurrenzitát minden erőnkől el kell nyomnunk a tisztességes árusok érdekében is s ha kell majd nevekkal is szorgalmunk.

Most azonban ettől óvunk mindenkit, miután ez nagyon piszkos, aljas eljárás. Ezt most annál időszerűbbnek tartjuk megemlíteni, miután néhány hét múlva a vendéglősök és kávéosok készletüket nem vásárolhatják többé a nagyárusnál. Már előre látjuk, hogy egynehányan hogyan vadásznak majd ígéretekkel s ajándékokkal ezen kedvelt vevőkre. Így tehát ideje volt, hogy most e tárgyban is szót emelünk. Ezen eseteket, ha fülünkhöz jutnak, a megérdemelt módon fogjuk tudni megtorolni. A szolidan gondolkodó árusok igazat fognak adni nekünk, ha megszabadítjuk őket ezen kalamitástól. Hogy a miniszterium loyális módon megvonta a vendéglősök engedélyét, ez azért volt, hogy az összesség nyerjen vele, nem pedig, hogy egyeseknek jusson a koncz, másoknak pedig semmi. Reméljük, hogy megértettek bennünket mindazok, — akikre ez vonatkozik.

Havana és a cubai forradalom.

Az európai dohányipar és Havanna — „az Antillák gyöngye“ között oly szoros kereskedelmi viszony áll fenn, hogy bizonyára az egész dohányzó világot élénken érdekli minden, ami ott történik.

Lapunkban is többször volt már említés arról, hogy Cuba szigetén ez idő szerint — s már jó régóta — pusztító forradalom dúl, habár az utóbbi napokban már jobb hírek érkeztek onnan, — érdekes és időszerűnek véljük tehát ezúttal az ottani viszonyoknak bővebb ismeretét.

A felkelőknek kétségtelenül Havana fővárosának elfoglalása volt a kitűzött céljuk, melynek elérhetésére nézve nem csekély reménységgel kecsgethették magukat.

Martinez Campos marsall, kit a spanyol kormány a forradalom leverésére kiküldött, azt hitte, hogy Matanzas tarto-

ményban a felkelők zömét győzte le, holott ott csak kis részük volt, s mialatt ezt a marsall főerejével üldöztette, addig a felkelők zöme Havanába tört be, azon világos szándékkal, hogy ott mindent lehetőleg elpusztítva, valami úton-módon a spanyolok fővárosát kézrekerítsék és a legérzékenyebben ártalmára legyenek.

Az első, a mit a felkelők Havana tartományában lettek természetesen az volt, hogy a vasutakat elpusztították, mi által fölte megnehezítették a marsallnak, hogy a főváros védelmére a szükséges haderőt összevonhassa. Ezenkívül a marsallnak a lovassága is igen hiányos volt, míg a felkelők legnagyobb részben lovasok voltak, s ennek folytán a legnagyobb gyorsasággal végezhetők mozdulataikat. S minthogy a felkelők egyidejűleg Pinar del Rio nyugati tartományba is behatoltak és ott a vasutakat hasonlóképpen feldúlták: így aztán Havánt csaknem minden oldalról elzárták a spanyolok segítsége előtt.

Havana, illetve tulajdonképpen San Cristobal de la Habana, a sziget fővárosa az északnyugati partnak egy kis öble mellett, amely egyszersmind pompás és biztos kikötőt is képez, hasonlíthatatlan szép fekvésű helyen terül el, s az 1887-diki népszámlálás szerint 200.448 lakosa van. A város feloszlík egy régi belvárosra, szűk és piszkos utcákkal, s a külső negyedre, melynek széles utcái és szép sétateréi vannak.

A város a sziget főparancsnoksága és kormányzóságának a tengerészeti parancsnokságnak, egy püspökségnek s a fő- és a kereskedelmi törvényszéknek a székhelye.

Nevezetesebb épületei: a jezsuiták által 1724-ben emelt székesegyház, ahol Columbus Hamvai nyugszának, melyeket 1796-ban hoztak ide San Domingóból, — továbbá több más templomok, — a kormányzó és a püspök palotái, s a börze és a várnálivalat. Legszébb tere a Plaza de Armas, VII. Ferdinándnak márványszobrával. Közművelődési intézeteit illetőleg van a városnak egy — a dominikánusok által alapított és vezetett — egyeteme, technikai és gazdasági szakiskolái, művészeti akadémiája, négy színháza, melyek közül a világon a legnagyobbak egyike: a Teatro Tacon, és egy cirksna bíkiadalokra. — említésre méltók még az örültek háza és hét nyilvános kórháza.

Havana az új világ legélénkebb kereskedelmi helyeinek egyike, s Nyugat-India legjelentékenyebb kikötője. Legnevezetesebb kiviteli cikkei: a cukor, dohány és szivar. 1888-ban majd másfél millió quintal cukort, 284.593 hektoliter melaszt, 182.636 bál leveles dohányt, 219 millió láda szivart és 26 millió csomag cigarettát exportált.

Főipara: a havanna-szivarok készítése. Száznál több nagy gyára van, amelyek csak ezzel foglalkoznak. E mellett van hajóépítése, csokoládé és szeszgyártása is. Bank és börze élete igen kifejlődött. 1888-ban 2179 hajó fordult meg a havanai kikötőben. Rendes gőzhajó összeköttetést tart fenn egy spanyol, egy francia és egy német (Hamburg-Amerikai csomagszállító-társaság) és több amerikai társasággal. Mhjd minden kereskedelemmel foglalkozó nemzetnek van Havában konzulátusa.

S ez a nagy, gazdag, szorgalmas város, magában véve nincs megerősítve,

Az öbölbe való szűk bemenetelt nyugatról a Castillo del Morro világító toronyok és a Citadelle la Cabana bei Casa-Blanca védik. A szárazföld felől fekszenek: Forts Atares, Victoria, Principe, San Carlos és néhány ágyutelep, amelyek erődítési lánczolatot képeznének, de ez bizony nagyon gyöngé.

Az utóbbi sürgönyökben gyakran volt szó Morro városról, amelyet a felkelők elfoglaltak. Ezen hely, Castillo del Morro alatt fekszik, — a felkelők tehát már az erődítési vonalon belül annak, Castillos sem lehet valami félelmetes erősség, ha a felkelők már Forts Victoriát is elfoglalták, s Havana környékén is már több községnek urai.

A Havában uralkodó hangnatról, a new-yorki „Tribune“ ottani levelezője a következőket sürgönyzi:

„Igen valószínűtlen, hogy a dolgok a jelenlegi állapotban még hosszan maradjanak. A marsallnak még harcra képes csapatai igen távol vannak, s eddigi győzelmök is a valóságban a felkelők eredménye volt. A spanyolok hada nagyobbra egy puszta kikötőben levő síhedereg beleg, fegyelmetlen tömegévé vált, amelynek büszke, erős, az elnyomatás és üldöztetés folytán a végletekig elkeseredett férfiak ellen kell harczolnia. A harc kimenetele tehát nem lehet bizonytalan.

A spanyolok uralma lefűnt. Ez a levégőben van. Havana, mely látszólag békésen szunyivad Morro ágyui alatt, tudja ezl. A gazdag és elpuhult kereskedő: érzi, — a tömeg, mely tünány halad végig az utakon s beszéli is alig, mosolyogni pedig sohasem mer: reméli, a szegények pedig imádkoznak érte. Azt lehet kérdezni: vajjon van-e a spanyoloknak még csak egyetlen barátja is itt? Ez a gazdag és szép város, a cubaiak büszkesége, ellenben a spanyoloknak egyetlen támasztéka, a Morro-Castell nagy ágyui kegyelmének van kiszolgáltatva. Ezen ágyuk nem a tenger felé, annak védelmére irányítvák, hanem sőtét torkaikkal egyenesen a várost fenyegetik végpusztulással. A spanyolok pártfelei nyíltan beszélnek, hogy — ha a spanyolok megveretnek és a felkelők a várost megtámadják, akkor — a város bombáztatni fog, hogy egyetlen háza sem marad épen. — Ez lenne a már is hosszantartó tragédiának méltó utolsó felvonása

Vegyések.

Azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése e számmal lejár, kérjük, hogy a mellékelt posta-utalvány felhasználásával küldjék be mihamarább előfizetési összegeiket, valamint kérjük azon előfizetési összegek beküldését is, kik még hátralékban vannak.

A kiadóhivatal.

A hivatalos lap mai száma a következő kinevezéseket közli: Magyar pénzügyminiszterem előterjesztésére Szatmáry Béla miniszteri tanácsosi czimmal és jelleggel felruházott osztálytanácsos válfalóságos miniszteri tanácsossá, egyelőre zároláslelti minőségben kinevezem.

Kelt Cap-Martinban, 1896. évi márczius hó 8-án.

Ferencz József s. k.

Lukács László s. k.

Magyar pénzügyminiszterem előterjesztésére Kugler Miklós osztálytanácsosi czimmal és jelleggel felruházott miniszteri titkárt és

Schreiber Viktor osztálytanácsosi címmel és jelleggel felruházott miniszteri titkárt és pénzügyi központi főfelügyelőt valóságos osztálytanácsosokká, továbbá Benkő Sándor tiszteletbeli miniszteri titkárt és Szubotics János miniszteri titkári címmel és jelleggel felruházott pénzügyi titkárt valóságos miniszteri titkárokká, végre Wolfrumb Károly pénzügyi központi főfelügyelői címmel és jelleggel felruházott pénzügyi titkárt és pénzügyi központi felügyelőt miniszteri titkárrá és pénzügyi központi főfelügyelővé kinevezem.

Kelt Cap-Martinban, 1896. évi március hó 8-án.

Ferencz József s. k.

Lukacs László s. k.

Okmány és levélbélyegek. Szükségesnek tartjuk, miszerint figyelmeztessük a főváros kis-árusait, hogy a kiállítás alatt nagyobb készlet bélyegeket tartsanak, miután, különösen levélbélyegeken, igen nagy forgalom várható. Jó lenne, ha a frequentáltabb utcákban minden dohányárus tartana levélbélyegeket. Külföldön a szállodákban, meg a vendéglőkben is kap az idegen bélyeget, csak nálunk meg Ausztriában kapni a bélyeget oly nehezen. Ne feledjük, hogy a hol bélyeget vásárolnak, ott vásárolják gyakran a szivart is.

Az új szivarok. Különböző kérdészködésekre ime felelhetjük, hogy az új 6 kros szivarok április hó végén kerülnek forgalomba s ezen szivarokat az ország összes doh. árudáiban fogják árusítani. A 10 kros az specialitás szivar s így csak a különlegességi trafikokban lesz kapható. E szivarokat Ausztriában is készítenek s ott is ugyanakkor adatnak át a forgalomnak dacára, hogy előbb akarták ott forgalomba bocsátani, de a m. kir. pénzügyminiszter előterjesztésére, ott is csak akkor lesz kapható, a mikor nálunk. A kész új szivarjait készíttetésének eszméje a m. kir. pénzügyminiszteriumtól ered.

A kiállítási dohányárudát, mint értesülünk, a Mayer és Véri cég kapta meg.

A magyar zónatarifa reformja. Ilyen cím alatt a német vasúti igazgatóságok szakközlönye, amely már 1892-ben érvelt a zónatarifa reformja mellett, újból nevezetes cikket közöl. Az cikknek szerzője helyteleníti azt a felfogást, hogy a zóna rendszer alkalmazása képtelenség volna. Bizonyítja, hogy a Baros által kezdeményezett zónarendszer épp olyan alkalmas, mint bármely más tarifarendszer és hogy csak a független szakférfiak által már évek óta sürgetett reformokra van szükség, hogy a magyar zónarendszer még tovább is érvényben tarthassák. Ezek után a március 1-jén életbe lépett reform horderejét eseteli. Tárgyalja az első osztály menetárak felemelését és a szomszéd forgalomban történő változásokat, amelyek finanziaális szempontból nélkülözhetetlenek. Ezeket az intézkedéseket minden ellenzés dacára fenn kell tartani. Sürgeti továbbá, hogy a gyorsvonati pótlékok, amelyet tíz százalékról március 1-én harminczhárom százalékra emejtek, ötven százalékra emeljék, és hogy a tizennegyedik zóna reformját a millenniumi kiállítás után okvetlenül vigyék keresztül. A reformált magyar zónadíj-szabás a tizennegyedik zóna kivételével most már alkalmazkodik a más európai államokban érvényes tarifarendszerhez. Ez a tizennegyedik zóna utolsó maradéka annak az exotikus rendszernek, amely 225 kilométertől 100 kilométerig erős távolságával veszedelmes ugrás volt a bizonytalanba, és amely a hazarad differenciális tarifának minden kellekével bír. Ennek az anomáliának a megszüntetése céljából azt javasolja, hogy a tizennegyedik anyi zónával kell megtoldani, amennyi a Budapestről való jegnyagabb távolságnak megfelel.

Kereskedők és iparosok a kiállításon. Az Országos Kereskedelmi Iparcsarnok közös találkozóhelyet akart biztosítani az ezredéves kiállítás kereskedők és iparos vendégeinek. Ezért legutóbb elhatározta, hogy a kiállítás ideje alatt összes helyiségeit a vidéki és külföldi kereskedőknek és iparosoknak látogatás és találkozás céljából díjtalanul átengedi. A Kereskedelmi és Iparcsarnok erről a határozataról a kiállítás igazgatóságát már értesítette. A csarnok helyisége Arany Janos-utca 29. szám alatt van.

A kiállítási bérletjegyek. A kiállítási jegyiroda a héten már megkezdte az állandó belépő jegyek kiállítását. Aki már most rendel jegyet, s beküldi az arcképet, azonnal meg is kapja a bérletjegyet. A jegyiroda (Gizella-tér Haaspalota), figyelmezteti a nagy közönséget, hogy mindenki lehetőleg már most iparkodjék a jegyeket kivenni, mert később a mikor a tömeges jelentkezések megkezdődnek, nehezebben és csak napok alatt fog jegyekhez jutni. Ugyanez áll a hivatalok, hatóságok, egyesületek jegyeire nézve is. Ezeknél ajánlatos, hogy gyűjtőveiket, ha még nem is teljes a névsor már most küldjék be az arcképekkel együtt, nehogy utóbb fennakadás legyen a jegykiállítás körül.

Köölajmonopol Montenegróban. A montenegrói kormánynak szándékában áll a köölajkereskedést egyedáruság tárgyává tenni és az erre vonatkozó rendelet legközelebb ki fog adatni. Ezen egyedáruság következtében a köölaj vásárlásának és eladásának joga kizárólag a kormánynak fogja megilletni. Az eladási ár egyelőre lánáknint, melyben két 17—17 kilogr. tartalmazó edény foglaltatik, 4 forint 50 krban lenne megállapítva. A kormány nagyobb mennyiségű (18,000 láda) köölajt Batumban már vásárolt, miután azonban a pénzügyminiszter hosszabb időre szóló szállítási szerződést még nem kötött, különösen a rövidebb tengeri utra való tekintettel, esetleg hazai köölajinómítógyáraink is kísérletet tehetnek arra nézve, hogy a montenegrói köölaj-egyedáruság igazgatás részére szállítást vállaljanak.

A kisipari hitel szervezése. A Magyar Közgazdasági Társaság ma délután tartott ülését, amelyen Gaál Jenő elnököt, dr. Horváth János, az Iparügyek szerkesztője, a kisipari hitel országos szervezéséről tartott fölválaszt. Az eladódó kereskedelemügyi miniszternek ama képviselőházi kijelentéséből indult ki, hogy az államnak még áldozatok árán is okvetlenül támogatnia kell a kisipari szövetkezetek létesítését. Ez alapon statisztikai adatokkal bizonyította, hogy a németországi szövetkezeteknél az évi forgalomnak egy harmadrészt teszi saját vagyonuk, kétharmadrésze pedig az évi forgatott pénznek idegen tőke. Nálunk 1893-ik évben a pestmegyei és a községi hitelszövetkezeteknél az idegen tőke a saját tőkéjük háromszorosa összegnél is nagyobb volt. Kíváncos tehát, hogy ezek szerint a kisipari szövetkezetek forgó tőkéjének legalább egyharmad részét az állam szolgáltatná. A másik kétharmadot idővel az iparosok üzletrészeikkel és betéteikkel, valamint idegen pénzintézetektől nyerendő kölcsönökkel fogják megszerezni. A kisipari hitel organumai egy külön felállítandó központi ipari szövetkezet és az ipartestületek kebelében létesítendő hitelszövetkezetek lennének és ezeket oly módon kellene szervezni, miként a hazai szövetkezetek központi hitelintézete és ezzel kapcsolatban a központi községi hitelszövetkezetek vannak szervezve.

A kisipari hitelszövetkezeteket azért kell az ipartestületekkel kapcsolatban felállítani és azokba csak testületi tagokat felvenni, mert az ipartörvény ekként az ily szövetkezeteknek adókedvezményt biztosít. Új szövetkezeteket felállítani pedig nálunk azért szükséges, mert hazánkban még igen kevés szövetkezet áll fenn. Német-

országban 3188 szövetkezet működik, nálunk ezek száma csak 1068-at tesz ki s ezek közül is csak 34 ipari szövetkezet, holott Németországban 3188 ipari szövetkezet áll fenn. A kisipari hitel szervezését egészen a személyi és üzleti hitel elveire kell alapítani.

Szegédszerkesztő: Heltai Nándor.

A beregszászi m. kir. Pénzügyigazgatóságtól.

8503 sz.

VI. 1896.

Ajánlati hirdetmény.

A beregszászi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a beregszászi dohánygyárudának betöltése céljából 1896. évi március hó 30-án délelőtt 9 órakor írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás fog tartatni.

Ezen nagyárudához 119 kisárus van anyagbeszerzés végett utalva.

A nagyáruda dohánykészletét a kassai dohánygyár, mint áruraktárnál szerzeni be és eddig 1⁸⁵/₁₀₀ tőli tőzsdiját élvezett.

Ezen nagyárudával össze van kötve a bolyeg és váltó uralpok árusítása is, melyért 1¹/₂ tőzsdij jár és ebbeli készletét a beregszászi kir. adóhivatalnál szerzeni be.

A nagyáruda kezelése arra alkalmasnak talált s legeskegyebb tőzsdij igénylő pályázónak fog adományoztatni s cssik ezen tőzsdij képezheti az ajánlat tárgyát. A kincstár mindazonáltal fenntartja magának azon jogot, hogy a versenyzők közt szabadon választhasson; miert is egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert ajánlata el nem fogadtatott.

A nagyáruda évi forgalma átlagosan véve 83.400 frtra (melyből 13.000 frt esik a kicsinybeni eladásra) tehető nyersértékben.

A magas kincstár ezen évi forgalmi eredmény állandóságára vagy a kis tőzsdék számára kezeséget nem vállal — a tőzsdij utólagos fellemelését nem engedélyezni és bármimemű kiárlatási igényt tekintetbe nem veend; ellenben vállalkozó köteles 14 napi szükségletét, mely 3500 frtnyi becsértékű képvissel, mint érintetlen készletet mindig készen tartani, az anyagkészlet szállítására szolgáló tartályokat vállalkozó a megállapított eladási ár megtérítése mellett átvenni köteles.

A pályázók ajánlataiknak biztosítására 100 frt összeget kötelesek készpénzben vagy óvadékkal elfogadható értékpapirokban a beregszászi vagy bármely más kerületbeli adóhivatalnál bánatpénz letenni és az erről szóló nyugtat 50 kros bélyeggel ellátandó írásbeli ajánlatukhoz csatolni.

Az ajánlatok 1896. évi március hó 30-án délelőtt 9 óráig a pénzügyigazgatóság főnökéhez nyújtandók be s az utóbbi alakban szerkesztendő és következő okmányokkal látandó el:

- a) a letett bánatpénzről szóló nyugta,
- b) nagykorúsági bizonylat,
- c) hatósági, erkölcsi és vagyoni állapot igazoló bizonylat. Oly ajánlatok, melyek a fent elősorolt feltételeket nélkülözik, vagy más pályázók ajánlataira hivatkoznak, valamint azok is melyek határozatlanul szerkesztvék, elkésve nyújtatnak he, figyelembe vétetni nem fognak.

A versenyzésben részt nem vehetnek azok, kik terhes szerződés kötésére nem képesek, továbbá valamely büntény, csempészet vagy másnemű jövedéki kihágás miatt avagy az állam biztonsága ellen elkövetett áthágások miatt elítéltek avagy a pénzügyigazgatóság által egyéb okoknál fogva alkalmatlanoknak találtnak. Ha ezen akadályok egyike vagy másika csak az üzlet átadása utján jutnak az igazgatóság tudomására, az eladási engedély azonnal be fog vonatni.

Azon pályázók bánatpénze, kiknek ajánlata el nem fogadtatik, a tárgyalás befejezése után vissza fog utalványoztatni, ellen en az elfogadott ajánlattevő bánatpénze a csonkithatlan készlet beszerzéséig visszatartatik.

Ha vállalkozó a dohány nagyárudát az átvételre kütendő határnapon át nem veszi, vagy később ajánlatától önként visszalédne, bánatpénzét elveszti s az áruda kezelésének el-látása céljából újabb pályázat fog nyitnati.

Egyebekben a dohánygyártmányok eladására vonatkozó s a beregszászi, munkácsi és nagyszőlősi pénzügyi biztosoaknál megtekinthető szabályok mérvadóak.

Bdregsász, 1896. március 6.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

„LA SPECIALITÉ“

„ELYSÉE“

legfinomabb és legjobb valódi francia

szivarkapapírok és szivarkahüvelyek.

VALÓDI

EGYIPTOMI SZIVARKAHÜVELYEK

kaphatók

minden nagyobb és jobb szivartözsdeben.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereske-
désekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZA

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.